

NA TEKOČEM Z DRUŠTVOM ŠTUDENTOV BREŽICE

Odgovorna urednica: Valentina Vegelj Strašek
Oblikovalka: Iva Davidovič
Avtorji prispevkov: Timotej Pavlin, Dragana Vujić,
Elena Jurman Lesinšek, Valentina Vegelj Strašek
Avtorji fotografij: Luka Rudman, Amadeja Smrekar, DŠB
Društvo študentov Brežice, unsplash
spletna publikacija, december 2019
www.drustvo-dsb.si

V tokratni publikaciji Društvo študentov Brežice si lahko preberete:

POROČILO PROJEKTA MEDGENERACIJSKO SODELOVANJE:
Skrbimo za širjenje socialne note

(BODOČA) MAMICA V ŠTUDENTSKEM SVETU

ORGANIZIRANO DELO ZA MANJ STRESA

POGLED V ZGODOVINO ŠTUDENTSKAGA ORGANIZIRANJA:
Študentski protesti leta 1968 v Jugoslaviji

ZAKAJ NA ŠTUDIJSKO IZMENJAVO?

OBVEŠČAMO: ZVEZA ŠKIS IMA NOVEGA PREDSEDNIKA

NAPOVEDUJEMO:
Smučarski izlet: Nassfeld, Deri po Breščah,
DŠB Fest 2020: Mi2, Vlado Kreslin in Joker Out

Skrbimo za širjenje socialne note

Tudi v letu 2018 smo nadaljevali s sedaj že tradicionalnim projektom Medgeneracijsko sodelovanje, katerega podpira tudi Občina Brežice. Pri projektu sodelujemo z Domom upokojencev Brežice, kjer med vikendi za stanovalce doma organiziramo različne delavnice, od risanja na steklo, ustvarjanja podstavkov, peke palačink, igre tombole in linga. Velikokrat pa jim v goste pripeljemo tudi lokalne glasbenike.

(Bodoča) mamica v študentskem svetu

Ljudje smo si med sabo zelo različni in tako se razlikujejo tudi naši interesi. Nekateri bodo študentska leta izkoristili izključno za najboljše zabave v mestu, drugi za ustvarjanje sanjske kariere, tretji pa so že v študentskih letih z mislimi pri ustvarjanju doma in družine. Med slednjimi sem se znašla tudi sama. Aprila, ravno na sredini zadnjega semestra, ki me čaka na faksu, bom tudi jaz postala mamica. To seveda spremeni marsikaj in na glavo postavi vse načrte, ki sem jih morebiti imela še dobrih šest mesecev nazaj. A me ne skrbi, saj je bila moja odločitev za to zavestna in premišljena, poleg tega pa je za mamice študentke v Sloveniji dobro poskrbljeno.

Prva skrb, ki sem jo imela, je bila to, kako se bom s profesorji dogovorila glede opravljanja vsebin. Ker študiram aplikativno kineziologijo, je namreč kar nekaj predmetov takšnih, ki pri vajah zahtevajo fizično aktivnost. Slednja je lahko za nosečnico hitro preveč intenzivna in ne vključuje primernih gibov. K sreči imam zelo razumevajoče profesorje in sem se z vsemi dogovorila, da lahko predmete v prvem semestru brez težav op-

ravim. To mi je seveda dalo dodaten zagon za redno in dobro delo, da se bom izpitov, ki me čakajo rešila v prvih rokih in se potem v miru pripravila na novega družinskega člana. Veliko deklet me je, že ko sem o nosečnosti govorila še v prihodnjiku, vprašalo, kako je po porodu poskrbljeno za mamico študentko. Vedno sem jim z nasmehom na obrazu odgovorila, da odlično. Za to smo v Sloveniji dekleta lahko res hvaležna, saj država za študentke, ki postanejo mamice, kar lepo poskrbi. Pripada nam nekaj dohodkov, ki olajšajo prvo leto življenja z dojenčkom in pomagajo pri nekaterih stroških. Tu govorim o starševskem in otroškem dodatku, pa državni štipendiji in dodatnih študentskih bonih, ki lahko poskrbijo za topla kosila in hitre večerje.

Pomladi, ki prihaja, se tako veselim še bolj. Seveda me skrbi, saj je prihod novega družinskega člana velika sprememba, na katero se nikoli ne moreš povsem pripraviti, a verjamem, da se bom s takšno podporo, kot jo imam okoli sebe, tudi v tej novi vlogi dobro znašla.

Avtorica: Elena Jurman Lesinšek

Organizirano delo za manj stresa

Obdobje, ko si študent, naj bi bilo najbolj zabavno kar jih je. Zaradi odhoda od doma, veliko dobrih žurov in neobveznih predavanj na faksu. Večina se vas najbrž strinja, da tako tudi je. A takoj, ko pride izpitno obdobje in koledarje zapolnijo obveznosti, postane študij stresen in naporen. Ni potrebe, da je temu vsako leto in vsak semester tako. Z malo organizacije so lahko tudi izpitna obdobja bolj prijetna.

Stres je že tako ali tako škodljiv in mladi smo mu preveč izpostavljeni. Poleg tega nam v obdobju izpitov, ne dela nobene usluge. Zaradi stresa slabše spimo, kar močno vpliva na naše kognitivne sposobnosti. No, slabše spimo tudi zaradi slabe organizacije dela in eno z drugim prinaša slabe rezultate. Če imamo navado, da se ob stresu poslužujemo nezdrave hrane, s tem telesu ne zagotavljamo ustreznih hranil in energije, ki bi nas držala pokonci ob učenju, nam zagotavljala koncentracijo in na izpitu spodbujala naš spomin. Vse skupaj nas spremeni v živčno razvalino, z neurejeno prehrano in izpiti, ki nam parajo vse živce.

Najboljše pri vsem tem je to, da je lahko drugače. Res je, obstaja druga pot. Z malo organizacije nekaj tednov pred izpiti, si lahko zmanjšate nivo stresa, poskrbite za manj panike in boljše rezultate. Predvsem pa več zdravja, boljši spanec in zdravo telo. Nikakor vas ne mislim prepričevati v to, da morate sedeti na čisto vseh predavanjih in zapisati vsako besedo, ki jo profesor pove. To bi bilo nesmiselno in verjamem, da bi vsi nehali z branjem tega članka. Raje vam bom zaupala nekaj preprostih trikov, s katerimi se boste malenkost bolje pripravili na izpitno obdobje in zmanjšali raven stresa. Verjemite mi, telo in glava vam bosta hvaležna.

Nekaj tednov pred izpitnim obdobjem začnite z zbiranjem zapiskov, fotokopiranjem skript, iskanje izgubljenih listov s tistih enih predavanj, ki ste jih obiskali in podobno. Do izpitnega obdobja naj bo vso gradivo pripravljeno in razporejeno po predmetih. Ni težko, kajne?

Naredite si koledar izpitov, da boste imeli dober pregled nad tem kdaj jih imate, koliko jih je v enem tednu in kako so razporejeni. Vzemite si eno uro časa in za vsak predmet razmislite, koliko dni boste potrebovali za učenje. Urnik učenja si razporedite glede na prejšnjo ugotovitev, število izpitov in čas, ki ga imate na voljo.

V izpitnem obdobju si ne prepovedajte izhodov, druženj in ostalih prijetnih dogodkov. Raje se potrudite pri učenju, se držite načrta in si nato privoščite večer s prijatelji, ki vas bo napolnil z energijo. Odklop od učne snovi se vam bo prilegel.

Ne pozabite na gibanje! Ni vam treba postati vrhunski športnik, je pa dobro, če se vsak dan s prehodite, namesto peljete, do trgovine, uporabite stopnice namesto dvigala, odmore med učenjem pa izkoristite za kakšen počep in poskok. Gibanje bo pospešilo prekvitev, izboljšalo koncentracijo in spomin. Četudi se sliši, obljubim da ni zakomplcirano. S tem majhnimi triki je lahko celo študijsko leto prijetno, zabavno in skoraj nič stresno. Najdite pravo ravnovesje med zabavo in študijem ter poskrbite za čim nižji nivo stresa.

Počutili se boste bolje, rezultati pa bodo odlični!

Avtorica: Dragana Vujić

Študentski protesti leta 1968 v Jugoslaviji

Študentski protesti leta 1968 v Jugoslaviji

Leto 1968 je bilo resnično prelomno leto za Zahodni svet. V kapitalističnih demokracijah, kot je na primer Francija so študenti na demonstracijah zahtevali uničenje kapitalističnega sistema. Po njihovem mnenju sta razslojevanje in rast prebivalstva povzročila, da je bilo šolanje dostopno le bogatim. Iz teh zahtev je prišlo do splošnega upora proti kapitalističnemu sistemu, kateremu sta se pridružili še dve tretjini francoskih delavcev. Vse skupaj je zvedenelo in je prineslo predvsem bolj sproščena pravila življenja in seksualnosti. Nasproti temu so v Zahodnem bloku bili protesti proti totalitarni vladavini Sovjetske zveze in zavzemanje za človekove pravice. Najbolj odmeven primer tega je Praška pomlad, kjer je progresivne reforme, ki bi omogočile večjo osebno svobodo ljudem in demokratizacijo režima, nasilno zadušil napad Sovjetske zveze. To je rahlo omajalo Sovjetsko zvezo in gibanja, ki so rasla in semen Praške pomladi, so jo malo več kot 20 let kasneje tudi zrušila.

V Jugoslaviji pa so bila ta gibanja drugačna, saj niso nasprotovala sistemu, temveč ga želela popraviti. Predvsem mladi so se zavedali, da je socialistični sistem zašel s svoje poti in je bil socialističen le na papirju, v resnici pa je nastajala »rdeče buržuazija«. Zahtevali so popravitev sistema, ne pa njegove spremembe. Kaj točno se je takrat dogajalo v Jugoslaviji in v našem kotičku te države?

Jugoslavija

Po vzponu jugoslovanske komunistične oblasti po drugi svetovni vojni, je njeno vodstvo dalo vedeti, da bo sistem visokega šolstva igral ključno vlogo pri izgradnji nove socialistične družbe. Za razliko od predvojne družbe, kjer so se šolale le elite, bi v socialističnem režimu bilo visoko šolstvo dostopno vsem, kar bi povečalo število strokovnjakov, ki bi modernizirali državo. Hkrati pa bi vzgojili »socialistično inteligenco«, ki bi nadomestila staro »buržoazno inteligenco«. Kot v Franciji je tudi tu hitro naraslo število študentov, univerz in učiteljev. V primerjavi s predvojno Jugoslavijo se je v letih 1967/68 število študentov več kot podeseterilo (20 000 proti 220 000).

To je vodilo do nezadovoljstva v 60tih. Državno vodstvo pa je bilo nezadovoljno zaradi dolžine študija, saj se je izšolan kader priključil v delovno silo šele proti tridesetem letu in 60% študentov študija sploh ni končalo. To sta oboje bila zelo slaba rezultata v primerjavi z evropskim povprečjem. Večina fakultet je bila prenatrpanih, kar je posledično privedlo do slabe kakovosti in uspešnosti študija. Študente pa je prav tako skrbelo negotovo gospodarsko stanje, zaradi vedno manjše zaposljivosti in splošne brezposelnosti (skoraj polovica brezposelnih je bila mlajših od 24 let). Zaradi tega stanja so študenti začeli kriviti ljudi na vodilnih položajih, prišlo je do nezadovoljstva z načinom vodenja države s strani »stare generacije«. Poleg tega pa jih je jezilo nesoglasje med razglašanjem socialističnih idealov in dejanskimi praksami, posebno po reformah v začetku 60tih, ki so dopuščale elemente kapitalizma, bogatenje določenih ljudi in vzpon »rdeče buržuazije«. Študentje niso nasprotovali socializmu, temveč njegovi izrojenosti.

Vse se je začelo na nedeljo 2. Junija 1968 v Beogradu. Odvijal naj bi se koncert zabavnoglasbene revije »Karavana prijateljstva«. Izvajal naj bi se na prostem, vendar se je zaradi dežja prestavil v manjšo dvorano. Ker študentom vstop ni bil dovoljen zaradi prenatrpanosti je prišlo do pretepa s policijo, razširila se je vest o umorjenem študentu, kar je povečalo sovražnost. Nato so se študentje zbrali v bližnjem študentskem naselju, kjer se jim je pridružilo še veliko študentov iz sob. Na koncu jih je bilo okoli 3000. Sledili so govori o fizičnih spopadih, ki so nenadoma prerasli v politične govore, ki so kritizirali izdane ideale, bogatenje »rdeče buržoazije«. Da bi svoje zahteve in kritike boljše predstavili so želeli oditi pred zgradbo Zvezne skupščine v centru Beograda, vendar jih je policija zaustavila in po neuspešnih pogajanjih je prišlo do bojev.

Študentje v naselju so sestavili akcijski odbor, ki naj bi usmerjal protestni shod naslednje jutro, 3. 6. 1968. Spet so želeli priti do centra mesta, kjer bi z mirnimi demonstracijami izrazili nasprotovanje družbenim razmeram. Vse je bilo dobro organizirano in pridružili so se jim tudi mnogi profesorji. Protestniki so peli Internacionalno, pesmi o Titu, nosili njegovo sliko, Jugoslovanske zastave in transparente z napisi »Ali imamo ustavo?«, »Hočemo delovna mesta«, »Dol s socialistično buržuazijo«. Na istem mestu kot dan pred tem jih je ustavila policija in prispele so delegacije vlade, da bi se pogajali. Po dveh urah jim ni uspelo ni uspelo priti do dogovora, kmalu pa so spet izbruhnili pretepi med policijo in študenti. Slednji so se nato vrnili v študentsko naselje. Tam so spisali »Resolucijo študentskih demonstracij«. Kot probleme so izpostavili: družbeno neenakost, brezposelnost, obstoj močnih birokratskih sil in slab položaj na jugoslovanskih univerzah.

Študentje so se za tem prestavili v center mesta, kjer ni bilo večjih izgrediv. Profesorji so močno vplivali same demonstracije in prevzeli aktivno vlogo v tem gibanju. V znak solidarnosti je celotna beogradska univerza razglasila 7-dnevno stavko. Študentje so v tem času zavzeli tudi univerze, kjer so razpravljali o filozofskih, političnih in ekonomskih stvareh, ki so jih sicer koordinirali profesorji, vendar v spoštovanju enakopravnosti vseh sodelujočih. Podporo študentom so izrazili tudi beograjski intelektualci ter mnogo kulturnih in znanstvenih ustanov.

Kljub temu, da so študentje izpostavljali zahteve, ki bi koristile tudi delavcem se ti protestom, za razliko od francoskih delavcev, niso pridružili. Veliko vlogo so pri tem igrali mediji s svojo manipulacijo s strani oblasti, ki so študente pokazale kot huligane, ki bi uporabljali tudi nedemokratične in nesocialistične metode. Prav tako pa so se delavcem, ki so se spominjali predvojnega stanja zdele zahteve študentov nerazumljive in neupravičene, saj je bilo življenje precej boljše kot v predvojnem času. Prav tako pa so se delavci začeli navajati na ugodje potrošniške družbe, kot je bilo standardno na zahodu. Seveda je bil največji strah Partije, da bi se delavci pridružili protestu, kar bi lahko postavilo pod vprašaj njihov položaj avantgarde delavskega razreda in ogrozilo celo njen obstoj.

Študentske demonstracije so se končale s sprejemov nekaterih zakonov, ki so jih vsi odobraval, vendar ni nihče dosegel absolutne zmage. Tito je bil v času protestov na Brionih in se je izogibal podajanju mnenja in se šele 8. junija vrnil v Beograd, ko se je študentska euforia pomirila. Proteste je 9. junija 1968 pozdravil kot opozorilo na probleme v družbi, prav tako pa je uporabil nastojenost študentov proti politikom (kar je pravzaprav bil tudi sam). S tem je dal vtis, da tudi sam ne zaupa politiki in bo rabil pomoč študentov pri reševanju problemov. Ta govor je pomenil konec demonstracij, prav tako pa je k temu pripomogla izčrpanost protestnikov.

Vendar je bilo jasno, da bo nekdo moral odgovarjati za te nemire. Študentje naj bi bili zaslepljeni od »notranjega sovražnika«, ki pa naj bi bili profesorji. V naslednjih letih jih je bilo 8 odpuščenih. Propagandni državni mediji so v prihodnjih letih začeli proteste prikazovati kot negativne, zanikajoč njihove dobre strani, prav tako pa so omejevali študentske medije.

To je bil prvi protest proti oblasti v povojni Jugoslaviji. Ni imel namena prevzeti oblasti, vendar je bil posledica nezadovoljstva med mladimi ljudmi. Za razliko od študentov v kapitalističnih demokracijah sistema niso želeli uničiti, temveč ga popraviti, vrniti k teoretičnim koreninam. Kljub ne naslavljanju svetovne politike (vietnamske vojne, tretjega sveta, jedrske oborožitve) te demonstracije niso bile popolnoma ločene od širšega evropskega gibanja, že zaradi istočasnosti gibanja ter njegovega revolucionarnega in avtonomnega značaja.

Slovenija

Vzroki za nemire v Sloveniji so enaki kot v Jugoslaviji. Naraščajoče neenakosti zaradi uvajanja elementov kapitalizma, slaba nastanitev in kapacitete v študijskih središčih, ki so si jih predvsem revnejši študente s podeželja težko privoščili, odstopanje socialistične prakse od teorije...

Sprva so bile prisotne zgolj sindikalistične zadeve študentov, ki so se ukvarjale bolj z njihovim položajem v družbi in se niso toliko dotikali širših družbenih problemov. Gibanje je potekalo v obliki sej in razprav. 4. junija so izdali seznam zahtev, ki so se ukvarjale z njihovo problematiko, glede nastanitve, študija, zdravstvenega zavarovanja... Vrhunec prve faze predstavlja zborovanje študentov v študentskem naselju Rožna dolina 6. junija 1968, ker so protestirali proti izpraznitvi dveh študent-

skih domov, da bi se vanje čez poletje namestili turisti, in proti povišanju stanarine. Dosegli so obljubo o višanju štipendij, sodelovanje študentov pri samoupravnih institucijah in gradnji dveh novih blokov v študentskem naselju. 9. maja 1969 se je ustanovil tudi Radio Študent, ki je pomenil nove možnosti komuniciranja študentov, obveščanja javnosti in kulturne ter politične aktivnosti.

Od pomladi 1970 so se študentje večkrat oglašali glede političnih dogajanj, posebno mednarodnih. Organizirali so protestne akcije proti dogodkom kot so vojna v Vietnamu, napad ZDA na Kambodžo, atentatu na Martina Luthra Kinga... 14. aprila leta 1971 pa so študentje odšli na ulice in zablockirali Aškerčevo cesto v Ljubljani. Povod za to je bil hrup, ki je prihajal iz ulice in jim motil predavanja in dolgoročno škodoval zdravju. Prostor demonstracij so jim omejili policajci in kljub nekaterim pozivom k spopadom z njimi, pa so protesti minili mirno. Demonstracije so se nadaljevale zasedbo Filozofske fakultete od 26. maja do 2. junija, povod za to pa je bil kazenski pregon proti Milanu Jesihu, ki je igral pomembno vlogo pri zasedbi Aškerčeve ulice. Zasedba Filozofske fakultete je bila na nek način umetniški poizkus. Odvijala so se predavanja, recitali, disko s 24/7 glasbo, pesnjenje, skeči, gledališki dogodki, performansi, orkester, kjer so igrali glasbila, katerih niso bili večji... vsako jutro so na strehi izobesili komunistično zastavo in prepevali Internacionalo... Izdali so Manifest zasedene Filozofske fakultete, ki se je prav tako boril za popravev socializma, izpustitev aretiranih študentov, večjo vlogo študentov pri vodenju univerze... Zasedba se je končala z nastopom univerzitetnih počitnic.

Protestom so sledila svinčena sedemdeseta, v osemdesetih pa je nastopil nov val demokratizacije, uveljavil se je pank, provokacija s strani Laibacha, Živadinovega, med mediji so bili pomembni Radio Študent in Mladina, nova družbena gibanja z mirovniškimi, ekološkimi in emancipatornimi koncepti.

Letos se je 20. 11. v Rožni dolini zgodil shod v spomin na 50 obletnico teh protestov in v obeležitev dneva študentov. Dogodek se je imenoval S*ANJE ŠTUDENTOV in je na nek način bil duhovni naslednik teh gibanj iz leta 1968. Na ŠOS so primerjali današnje stanje študentov s stanjem študentov takrat in opazili veliko podobnosti, ter spisali zahteve, ki so zelo podobne takratnim (več o tem si lahko preberete na www.studentska-org.si/sanje-studentov/).

Avtor: Timotej Pavlin

Zakaj na študijsko izmenjavo?

Priložnosti in izkušnje, ki jih študentom omogoča mednarodna študijska izmenjava, so številne. Zaradi katerih pa je izmenjava zares vredna vloženega truda in časa?

IZKUŠNJE

Čeprav so izmenjave morda najbolj znane po svoji zabavljaski plati, lahko študentje, ki želijo v tujini pridobiti znanje in veščine za dopolnitev ali nadgradnjo njihovega študija na domači univerzi, od izmenjave pridobijo ogromno! Tuje univerze namreč omogočajo pester nabor predmetov, od katerih se številni izvajajo v angleščini. Program za študente na izmenjavi namreč ni vnaprej fiksno določen, temveč si ga študent oblikuje sam – izbirnost predmetov je odvisna predvsem od dobre volje domačega oddelčnega koordinatorskega. Prav tako mnoge tuje fakultete dopuščajo, da študent opravi del obveznosti na drugih oddelkih oz. fakultetah, kar še poveča možnost izbirlivosti. Na ta način lahko pridobiš neprecenljive vsebine s področij, ki si jih vedno želel študirati.

MREŽENJE IN KARIERNE PRILOŽNOSTI

Izmenjava omogoča, da se seznaniš z načinom dela na drugih univerzah, spoznaš številne tuje profesorje in študente z lastnimi pestrimi izkušnjami ter si pridobiš nenadomestljiv vpogled v karijerne možnosti znotraj svoje stroke. Med izmenjavo si namreč v stiku s številnimi profesorji z različnih področij v različnih stopnjah svoje kariere, ki ti lahko pomagajo pri usmerjanju svoje nadaljnje študijske in poklicne poti. Pogosto so pripravljeni napisati tudi priporočilna pisma, če si jih navdušil s svojim trudom pri predmetu. Poleg tega različne študentske organizacije organizirajo karijerne dogodke, na katerih so predstavljene številne možnosti za nadaljnji študij in zaposlitev.

SOCIALNO ŽIVLJENJE

Poleg akademskega vidika je seveda pomemben vidik celovite in pestre študijske izkušnje v tujini razširjanje svoje socialne mreže. Aktivne prostovoljske organizacije, kot je ESN (erasmus students network), omogočajo, da se udeležiš ogromno socialnih dogodkov, namenjenih prav povezovanju mednarodnih študentov. Ti so vsi v podobni (sprva nepoznani in včasih težavni) situaciji, zato so večinoma zelo zainteresirani za spoznavanje drugih tujih študentov,

s katerimi pogosto ohranjajo stike tudi po izmenjavi. Zato je zelo priporočljivo, da se udeležiš spoznavnih dogodkov, ekskurzij, izletov in družabnih večerov, kjer je zagotovljeno, da se sprostiš, spoznaš organizacije in društva ter stkeš prijateljstva.

OSEBNI RAZVOJ

Tekom izmenjave si se prisiljen dokončno naučiti samostojno premagovati številne izzive, od iskanja stanovanja, uglaševanja s cimri, orientiranja po mestu, urejanja dokumentacije, do soočanja s povsem novim načinom dela in ocenjevanja. Začetni proces privajanja je lahko precej stresen, ampak univerze običajno nudijo širok nabor možnih virov pomoči, od študijskih svetovalcev, kariernih služb, mednarodne pisarne do psihološkega svetovanja. Na določenih točkah, sploh na začetku in koncu izmenjave, je lahko posebej težko, najprej zaradi privajanja vsem novostim, na koncu pa zaradi mešanih občutkov ob poslavljanju. Vendar prav ta proces omogoča, da vadiš konstruktivno in samostojno soočanje s težavami. Te prav pridejo vedno, ko se odločiš zapustiti območje udobja, vendar tudi omogočajo, da ga razširiš in si naslednjič upaš še več – morda se odločiš celo, da bi v tujini nadaljeval s študijem in/ali poklicno potjo.

BOGATENJE KULTURNIH IZKUŠENJ

Od soočanja z drugim jezikom, izpostavljenosti številnim različnim kulturnim navadam, normam in vrednotam, do nenavadnih kulturnih izkušenj in spoznavanja novih načinov, kako zabavno preživeti večere, izmenjava zagotavlja, da si boš nabral/a množico edinstvenih doživetij, ki jih ne moreš izkusiti iz domače dnevne sobe. Je odlična priložnost, kako lahko v sicer varnem zavetju študentske rutine izkusiš, kako živijo ljudje izven tebi znanega okolja. Fakultete, še bolj pa študentska društva in organizacije, prav v ta namen organizirajo ogromno družabnih dogodkov: od nepozabnih mednarodnih kulturnih večerov, kjer se lahko ponašaš s svojimi kuharskimi sposobnostmi ali pa samo preizkušaš jedi s povsem različnih koncev sveta, do delavnic, kjer se lahko pogloblje seznaniš z navadami in običaji svojih sošolcev.

Avtor: Mednarodni odbor Zveze ŠKIS

OBVEŠČAMO: Zveza ŠKIS ima novega predsednika

V ponedeljek 30. Septembra 2019 je v Ljubljani v prostorih Ekonomske fakultete potekala volilna skupščina Zveze študentskih klubov Slovenije (Zveze ŠKIS). Novoizvoljeni člani ekipe so podali svoje cilje in načrte, ki jih želijo izpolniti v času zastopanja svoje funkcije. Vsem je skupno, da bodo zastopali interese klubov in pripravljali projekte, ki bodo namenjeni klubom in njihovim aktivistom.

Na predsedniško funkcijo je bil izvoljen Miha Zupančič, ki ima v študentskem organiziranju kar nekaj izkušenj, saj je svoja študentska leta posvetil ravno temu. Začel je kot aktivist na klubu, ki ga je kasneje tudi vodil. Na Zvezi ŠKIS je opravljal dolžnosti kot vodja Dolenjske regije, član nadzorne komisije, preizkusil pa se je tudi kot član organizacijske ekipe Škisove tržnice. Zadnje leto pa je deloval kot 2. član predsedstva ŠOS iz strani ŠOLS. V svoji viziji je poudaril, da želi študentske klube med seboj ponovno povezati in vzpostaviti večje zaupanje med njimi in Zvezo ŠKIS, da bo zveza zares servis klubom, kot je zasnovano v samih njenih začetkih.

Poleg predsednika Mihe Zupančiča pa so svetniki študentskih klubov izvolili tudi člane Glavnega odbora. Glavni odbor sestavljajo Mark Perko (podpredsednik Zveze ŠKIS in predsednik Varnostnega

sveta), Valentina Vegelj Strašek (blagajničarka), Mark Pralica (administrator), Nina Podboj (predsednica Upravnega odbora operativnega dela), Mia Hočevnar (vodja Odbora za visoko šolstvo), Nika Bukovšek (vodja Odbora za socialo in zdravstvo), Nejc Herženjak (vodja Odbora za izobraževanje), Kaja Tržan (vodja Odbora za dijake) in Maruša Turnšek (vodja Mednarodnega odbora).

Novoizvoljena ekipa se zaveda, da Zveza ŠKIS brez sodelovanja klubov ne more delovati na lokalni in nacionalni ravni, zato je njihov glavni cilj pridobiti prvotno zaupanje klubov ter povečati njihovo pripadnost zvezi. Glavno načelo, ki mu bodo novoizvoljeni v prihodnje sledili, je transparentnost in dostop do informacij preko katerega bo možno pokazati, da naše delovanje temelji na odkritosti in kredibilnosti. Poudarek mandata pa bo tudi na prenosu znanja na mlajši kader.

Avtor: Mednarodni odbor Zveze ŠKIS

NAPO
VEDU
JEMO

Deri po Breščah

*** METAL VIKEND: DERI PO BREŠCAH ***

Dragi naši, zgodovina se piše!

Čas je, da na zemljevid metala pripnemo naše ene in edine 'Brešce', čas je, da glasnost bitja metalških src damo na full in zato vam predstavljamo dvodnevni metal vikend! Zagotavljamo vam, da boste v dveh dneh iz glave spravili vse neprijetne misli, skrbi in šume in jih zamenjali za prave tone.

Deri po Breščah je dvodnevni metal vikend, ki bo potekal od 28. do 29. februarja 2020, v prostorih Mladinskega centra Brežice. Na festivalu bo poleg koncertnega dogajanja poskrbljeno tudi za pestro izbiro pijač, hrano, zabavo in.... Ma vse kar vam srce poželi! V MC hostlu, ki se nahaja v neposredni bližini, pa bo mogoče tudi prenočiti.

Organizatorja: Mladinski center Brežice in Društvo študentov Brežice Vstopnice so v prodaji v klubu MC Brežice in na spletni strani Eventim in na vseh prodajnih sistemih Eventim.si.

DŠB Fest 2020: Mi2, Vlado Kreslin in Joker Out

DŠB FEST 2020
NORO DOBER ŽUR, KOT GA V POSAVJU ŽE
DOLGO NI BILO

Letos proslavljamo 25. obletnico ustanovitve Društva Študentov Brežice, zato bo letošnji DŠB FEST še posebno NOR. Zato nič ne obotavljajte in si rezervirajte datum 18.04.2020 Začnemo ob 20.30

Letos DŠB FEST selimo v Športno dvorano Brežice

Vstopnice <https://www.eventim.si/si/vstopnice/dsb-fest-2020-brevice-sportna-dvorana-545872/event.html?fbclid=IwAR01bMSnG4v2D5VDkGUgXiIGbAxQ5tAAKk-plidvX6DYBHLv90b5eGd1pW5k>

Pridruži se nam, kaj z nami spij in nam pomagaj proslaviti 25 let obstoja